रावणबधाद्विगतपरिप्लवानिरुपद्रवाजाताइत्यर्थात् पौलस्त्यो १७ सर्गः विभीषणः विपन्नबन्धुः मृतभ्रातृकः शुचं शोकमजुषत् सेवितवान् जुषिस्तुदादावनुदात्तेत्॥ ११२॥

इति भट्टिकाव्यटीकायां तिङ्काण्डे लङ्विलसितश्चतुर्थः परिच्छेदः। काव्यस्य रावणबधोनाम सप्तदशः सर्गः॥ १७॥

आबभ्रन्नित्यादि। तस्मिन् हते सति कपीनां वदनानि संप्रसादं भ० प्रसन्नतामाबबन्धुः संप्रकाशमिति क्वचित् पाठः संप्रहासमिति क्वचित् सुरसमितिः देवानां सभा जितारिं नृपं प्राशंसत् अन्येषां जनानां दिगन्तारावणबधाद्विगतपरिप्लवानिरुपद्रवाअभवन् पौलस्त्योविभीषणः विपन्नबन्धुर्हतभ्रातृकः शुचं शोकं जुषते स्म सेवितवान् शङ्कोञ्जिजुषमुदिसेवे। प्रहर्षिणीछन्दः लक्षणं यथा त्र्याशाभिर्मनजरगाः प्रहर्षिणीयं॥ ११२॥

इति सद्वैद्यहरिहरखानवंशसम्भवगौराङ्गमल्लीकात्मजश्रीभरतसेनकृतायां मुग्धबोधिन्यां भट्टिटीकायां रावणबधोनाम सप्तदशः सर्गः ॥ १७॥

व्यश्नुते स्म ततः शोकोनाभिसम्बन्धसम्भवः। विभीषणमसावुच्चैरोदिति स्म दशाननं॥ १॥

इतः प्रभृति लटमधिकृत्य लङ्विलसितमाह तत्र वर्त्तमाने लट् ज०म० ततोऽन्यत्रापि दर्शयिष्यति व्यश्नुतइत्यादि। ततोबधादनन्तरं शोकोविभीषणं व्यश्नुते स्म व्याप्तवान् लङ्स्मइति भूतानद्यतन